

Curierul Misionar

JONEL PASTON
r. data .....
B. bii ..... enala

Anul XXIII

Octombrie, 1945

No. 10

DOUA PROMOȚII

După furtună, zice proverbul, urmează zile senine și frumoase.

Crezut-a vrăjmașul că ceea ce el închide nu va mai putea fi deschis. Dar nu avea să fie așa. Numai Unul singur este care are această putere. Și, iată, că după zile de furtună pentru școlile noastre, veni și soarele mult așteptat al libertății. Din partea Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor s'a primit încă în toamna anului 1944 aprobarea pentru continuarea cursurilor Institutului Biblic chiar în București, în lipsa clădirii proprii dela Brașov.

Și multe fost-au greutățile, așa precum s'a mai scris aci, cari au trebuit învinse în anul 1944—45. Fără local potrivit, fără internat, cu parte din profesori concentrați, totuși cu grupul de 22 elevi înscriși la cursuri, am străbătut prin noianul de greutăți până la finele anului școlar. Și astfel s'a putut sărbători în zilele de 13—15 Iulie 1945, cu tot fastul convenit la asemenea ocazii, absolvirea celei de a 14-a promoție a Institutului Biblic.

Iată-i pe cei trei tineri absolvenți în seara de Vineri 13 Iulie în capela Comunității Labirint-București la ora de consacrare. După cuvântarea rostită de Directorul Institutului, fratele V. Diaconescu, ei se consacră Domnului, mulțumindu-și că au putut ajunge această clipă.

A doua zi, la serviciul divin din Sabat, prin cuvântarea rostită de fr. D. Florea, Președintele Uniunii, le este prezentată misiunea servilor lui Hristos și secretul puterii: Duhul Sfânt în ei.

Iar Duminică 15 Iulie 1945, în ultima zi de școală, gândurile le sunt îndrumate, prin cuvântarea rostită de fr. P. P. Pau-

Clasa 1945 a Institutului Biblic

lini, spre școala vieții care îi așteaptă de aci înainte.

Ultimele lor cuvinte le auzim cu ocazia desfășurării programului clasei de absolvire. În sunetul marșului executat la pian, pășesc solemn cei trei absolvenți urmați de „juniori“ (elevii din clasa treia, cari le vor lua locul anul viitor). Prin cuvântările rostită ni se prezintă între altele ținta clasei: „Lucrare mare, în timp scurt; biruință deplină“ și motto-ul clasei: „Iubirea lui Hristos ne îndeamnă“.

Din istoricul clasei, în care ni se prezintă viața fiecăruia, este interesant de remarcat greutățile prin care au trecut acești tineri ca să-și ajungă ținta. Greutăți de tot felul le-au stat în cale, astfel că unul deabia după zece ani a putut ajunge aci. Dar, nu s'a lăsat învins și a isbutit. Câți sunt gata să facă la fel? Câți sunt gata să înfrunte cu bărbăție greutățile și în ciuda lor să meargă tot înainte până vor ajunge ținta ce și-au propus? Tocmai de astfel de tineri are nevoie Cerul aci pe pământ.

Și în cele din urmă, prin vocea președintelui clasei de absolvire, auzim cuvântul de „rămas bun“. E dureros acest cuvânt. Cei cari au trăit cândva asemenea clipe știu ce înseamnă momentul despăr-

țirii de școală. Imi revin în minte scene înduioșătoare petrecute la o asemenea ocazie. E mult de atunci... Era tot într-o Duminică după amiază. Plângeau elevii, plângeau profesorii, plângeau și părinții cari erau de față. Și cum să nu fie așa, când zilele, săptămânile și anii petrecuți în acea atmosferă a școlii lui Hristos sunt tot atâtea legături cari te-au înfășurat, te-au încătușat și te țin strâns legat de acel loc drag pe care nu ai voi să-l mai părăsești. Incercați numai; porțile școlii dela Brașov sunt din nou deschise în acest an, și veți vedea cât de adevărat este lucrul acesta.

Dar toate lucrurile își urmează cursul lor natural în această lume și iată Directorul școlii, înmânând diplomele tinerilor absolvenți, le spune prin aceasta că timpul șederii lor aci s'a terminat și că îi așteaptă o altă școală: școala vieții. Despre această școală au vorbit rând pe rând frații președinți ai conferințelor în Sabat după amiază, exprimându-și fiecare regretul că sunt numai trei absolvenți, când secerișul este atât de copt și sunt atâtea cereri.

Și așa s'a încheiat solemnitatea celei de a 14-a promoție a Institutului Biblic.

Dar anul 1945 ne prezintă încă o promoție: e prima promoție de absolvente a Gimnaziului Industrial de Fete din București. A fost să fie așa ca a 14-a promoție a Institutului să străjuiască, aci în București, această primă promoție a Gimnaziului de Fete.

Această școală, deși mai tânără, a învins toate greutățile ce i-au stat în cale, reușind

Absolventele Gimnaziului Industrial de Fete

Absolventele în Capela din București

să funcționeze în toți anii și astfel după patru ani de existență să ne prezinte primele roade: primele absolvente.

Le văd în ziua serbării de fine de an. Ce emoție le stăpânea! Era prima serbare de acest fel. Era doar prima promoție. Au făcut toate pregătirile necesare și iată pe cele nouă absolvente în ziua de Duminică 1 Iulie 1945, prezentând, în fața mulțimei de auditori, programul primei promoții a Gimnaziului Industrial de Fete din București. Ținta aleasă era: „Roagă-te și lucrează“, iar motto: „Pretutindenii cu Isus“. Iată concretizată aci educația primită în cei patru ani de zile: învățătura și munca și aceste două unite cu rugăciunea.

Istoricul clasei și darea de seamă — raportul —, prezentate în desfășurarea programului, ne-au arătat cum și-au petrecut cei patru ani de școală, ce au învățat, ce au lucrat; iar expoziția de bluze, rochii, lucruri pentru copii și altele, ne-a arătat, în mod practic, ce au ajuns să lucreze acele tinere cari cu patru ani mai înainte deabia puteau ține acul în mână, așa cum au mărturisit-o ele înșile în raportul dat.

Câtă bucurie se putea ceti pe fețele lor cu această ocazie, că au reușit să învingă greutățile celor patru ani, greutăți care nu au fost puține.

(Urme la pag. 9)

„Și porțile iadului nu o va birui”

Zilele trecute, împreună cu iubitul frate M. Manea, am făcut o scurtă vizită la Casa de Editură. Ne îmbiau sunetele de mașini lucrând cu toată puterea.

În sala mașinilor de tipărit găsim pe fratele Tache Teodosiu viu și grijuliu. El este mai marele peste mașinile care tipăresc soliile lui Dumnezeu către o lume pierdută. Avea în curs de tipărit Curierul Misionar pe luna Septembrie. Ne-am salutat, dar nu avea timp de vorbit. O râvnă deosebită îl stăpânea. Părea că nu are destule mâini să lucreze. Mașinile în viteză maximă prind foaie după foaie, preschimbând hârtia albă în tot atâtea solii lucrătoare. Din fragedă tinereță fratele Tache Teodosiu se află lângă aceste mașini. Ele au ajuns pentru el mamă, tată, frate și soră. Mii de foi de hârtie s'au imprimat în fiecare zi și zeci de mii de suflete au fost hrănite sufletește. Ce bucurie va fi să ne întâlnim în împărăția lui Dumnezeu cu toate aceste suflete!

Alături este atelierul de legătorie. Totul e plin de mașini care ajută la aducerea hârtiilor tipărite în forma în care le primim noi: reviste, broșuri și cărți. Pretutindeni lucrări gata de a fi date serviciului de expediție. Fiecare filă trebuie să fie împăturită; coală lângă coală să fie cusută; cărțile să primească copertă; să fie tăiate pe margini și apoi date celor care au nevoie de ele. Copii ai lui Dumnezeu lucrează de zor. Mașinile lucrează cu sunet frumos ca de cântec continuu, căruia îi bate tactul rar, mașina de tăiat. Nu mulți dintre credincioși știu câtă migală, câtă trudă, câtă bătaie de cap se cer pentru a avea în mână o carte; o revistă, o broșură. În tipografie sunt eroi necunoscuți cari vor avea și ei parte, dacă vor fi credincioși de cuvântul cel mare: „Bine slugă bună și credincioasă! Intră în bucuria Domnului tău”.

Dar alte săli se deschid înaintea noastră. Lângă o teighea pe care sunt în stivă paginile unor noi lucrări, surprindem la o tai-

Personalul tehnic și administrativ al Editurii „Gratul Literar”.

nă pe doi vechi meșteri ai Editurii: A. Tomas și E. Ce au ei de plănuț? Ochii trădează că pun ceva minunat la cale. La întrebarea, cum o mai duc, răspunsul vine grabnic: „Vrem ca mașinile să se învâртеască ziua și noaptea pentru Domnul”. Se făcea aluzie la cuvântarea rostită de fratele Manea cu o zi mai înainte, povestind slujbașilor comunităților din București despre planurile de evanghelizare făcute sub conducerea Duhului Sfânt. Aceste planuri chiamă Editura să dea un foarte puternic concurs lucrării de vestirea soliei. Într'o mare măsură lucrarea ingerului din Apocalips 18 trebuie să se facă prin casele noastre de Editură,” spune Spiritul profetic.

Și într'adevăr, cei doi care stau în fața noastră lucrează cu toată râvna și cu tot devotamentul. Pretutindeni se văd paginile gata pregătite pentru a fi date la mașină. Prin toate rafturile e numai material gata culles, pe care paginatorul le pregătește. Muncă intensă, muncă atentă, muncă pe care o fac cu dragoste. Cine poate să spună care va fi rodul? Știm numai atât, că trebuie să semănăm pretutindeni și de rest se va îngriji Dumnezeu.

În sălile celor doi meșteri domnește un aer de biruință.

„Dar,“ zicem noi, „vedem că vrei să-i dai mult de lucru lui Tache“.

„Ne-am hotărît să ne luăm la întrecere“, zice Andrei, vechiul coleg al lui Tache.

Acum pricepem noi pentru ce fratele Tache nu are timp să stea de vorbă cu noi. El nu vrea să piardă cursa. Zețaria îl împinge dela spate cu putere. Dar și el dă maximum de viteză și cere ajutoare la sala de mașini.

Domnul să-i binecuvinteze în străduințele lor de a da hrană la timp, celor împreună cu ei slugi.

Gândul ni se duce înapoi cu un an, la zilele de grele încercări pentru București. Ah! alarmele acelea înfiorătoare, când sângele pica undeva de nu-l mai puteai duce bine prin tot corpul! Spaimetele morții se abăteau peste oameni. Și totuși acești oameni pe care acum îi avem în față stăteau cu încredere la lucrul lor și încercau să facă să meargă totul înainte. Au fost zile grele, nu numai din cauza spaimelor acelor, dar și din motive financiare. Editura noastră intrase în perioada ei cea mai dificilă. Acești conlucrători au stărunit însă la lucrul lor cel bun, întrecându-se la rezultate bogate.

Comitetul Uniunii fiind adunat la începutul anului acestuia, pe lângă alte multe lucruri bune și folositoare pe care le-a hotărît, a alcătuit și hotăriri de mulțumiri. Intre acestea este una specială pentru personalul Casei de Editură. Ea sună astfel:

„Ținând seamă că în timp de mari greutăți, sub primejdia bombardamentelor și lipsiți chiar de salariu, cea mai mare parte din angajații Editurii noastre au continuat să lucreze cu râvnă, hotărîm:

„a le aduce un cuvânt de mulțumire și a-i asigura că sacrificiul făcut este apreciat de toți frații, și rugăm pe Bunul Dumnezeu a-i binecuvînta în chipul minunat cum numai El știe“.

Casa de Editură este o instituție de cea mai mare însemnătate înaintea Domnului și ea a fost obiectul purtării speciale de grijă din partea Domnului. Chiar dacă și prin cartierul pe unde ea se află au căzut bombe explozibile, acestea n'au pricinuit decât spargerea a două-trei ochiuri de geam la câteva ferestre. Domnul a ferit casa de editură pentru că avea un plan mare pentru ea. Numai aceia care văd faptele lui Dum-

nezeu prin mijlocirea ei, îi înțeleg valoarea. Este bine să ne rugăm Domnului să o aibă mai departe sub privegherea Sa, cu tot personalul, pe care să-L umple de Duhul Său Cel Sfânt.

Domnul să fie lăudat pentru biruința dată.

D. Florea

Curierul Misionar și lecțiunile

Comitetul Uniunii în ședința sa din Iulie, a. c., a hotărît ca începând cu trimestrul 4 din anul acesta și lecțiunile pentru copii în limba română să fie tipărite separat de Curier.

Intrucât însă este necesar ca fiecare persoană să studieze personal lecțiunea, Comunitățile se vor îngriji pe căi ce le stau la îndemână, ca fiecare știutor de carte, atât copil cât și tânăr și major, — să aibă lecțiunea sa. „Ferice de sluga aceea pe care Domnul său o va găsi făcând așa, și care dă celor împreună cu el slugi, hrana la timp“. Aceia cari au mijloace, își vor cumpăra lecțiunea pentru ei, iar pentru membrii lipsiți de mijloace, fie copii fie majori, Comunitatea să se îngrijească să aibă fiecare lecțiunea suportând ea cheltueala. Pentru ușurarea cheltuelilor, Conferințele și-au luat obligația să suporte un sfert din costul Curierului Misionar și al Lecțiunilor.

Curierul Misionar fiind foaia oficială a Comunității se va avea grijă ca fiecare slujbaş al Comunității și fiecare familie să aibă câte un exemplar. La fel aceasta să fie luată ca o sfântă obligație pentru Comitetul Comunității.

Comitetul Uniunii

Curierul Misionar

Organ al Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Redactor responsabil: V. Florescu

Anul XXIII Octomvrie, 1945 Nr. 10

TELEGRAMME

Cu prilejul aniversării zilei de 23 August, Uniunea comunităților creștine adventiste de ziua a șaptea din România a trimis Majestății Sale Regelui următoarea telegramă omagială:
Majestății Sale

Regelui Mihai I

București — Palatul Regal

Cu prilejul împlinirii unui an dela istorica zi de 23 August 1944, când prin înțelepciunea și curajul Majestății Voastre democrația a fost reîntronată în țara noastră, cetățenii adventiști de ziua a șaptea își îndreaptă cu supunere gândurile lor spre Majestatea Voastră și Vă roagă să primiți omagiile lor respectoase, deodată cu urările de sănătate, viață fericită și izbândă deplină în toate.

Fie ca atotputernicul Dumnezeu să Vă ocrotească necurmat și să Vă dea o domnie îndelungată și glorioasă pentru binele și prosperarea Neamului nostru.

Să trăiți Majestate!

Președintele Uniunii comunităților creștine a. z. ș. din România

s. s. Dumitru Florea

La telegrama omagială reprodușă mai sus, Casa Majestății Sale Regelui a binevoit să răspundă printr'o adresă al cărei cuprins este următorul:

Casa M. S. Regelui

Nr. 280.

București, 28 August 1945

Domnule Președinte,

MAJESTATEA SA REGELE mă însărcinează a vă transmite Inalte Mulțumiri pentru bunele urări exprimate de Domnia Voastră în numele Uniunii Comunităților Creștine A. Z. Ș. din România, cu prilejul aniversării zilei de 23 August.

Primiți vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curții Regale

s. s. D. D. Negel.

LIBERTATE, SCUMPĂ LIBERTATE

După câțiva ani de grea și nedreaptă persecuție îndreptată împotriva creștinilor adventiști de ziua a șaptea, atotputernicul și milostivul Dumnezeu a lăsat ca țara noastră să cunoască din nou deplina și egala libertate religioasă. Memorabila zi de 23 August 1944 a reinstaurat aci la noi în țară democrația cu binefăcătoarele ei principii de libertate, egalitate și înfrățire, iar nouă, creștinilor adventiști de ziua a șaptea, ne-a redat dreptul de exercițiu al cultului care ne-a fost răpit în mod samavolnic de mâini netemătoare de Dumnezeu. Legile Nr. 927 din 30 Dec. 1942 și Nr. 431 din 9 Iulie 1943, cari au desființat Confesiunea noastră, confiscând averile bisericesti, — au fost abrogate. Prin legea Nr. 548 din 31 Octombrie 1944 averile bisericesti, confiscate anterior, ne-au fost redade. Toate ordinele cu caracter prigonitor, emanând dela Ministerul Cultelor sau dela orice altă autoritate, au fost date la o parte. Porțile închisorilor s'au deschis larg. Zeci de mii de cetățeni, cari n'au avut altă vină de cât aceea de a se fi închi-

nat potrivit credinței lor, au părăsit pentru totdeauna celulele mucigăite.

Astăzi fiecare cetățean respiră din plin proaspătul și binefăcătorul aer al libertății.

Astăzi Confesiunea creștină adventistă de ziua a șaptea își exercită liberă și nestingherită cultul ei.

Toate drepturile ei au fost pe deplin restabilite în fapt. Nimeni, — nici deținătorii forței publice, nici particularii, — nu mai pot astăzi să tulbure sau să împiedece slujbele religioase ce se oficiază în Casele noastre de rugăciuni. Nimeni, sub niciun pretext, nu mai are dreptul să ne prigonească din pricina credinței noastre.

Deplina și egala libertate religioasă, care există astăzi în țara noastră și de care ne bucurăm și noi adventiștii de ziua a șaptea, își are temeiurile în următoarele declarații și în următoarele principii constituționale și legale:

Majestatea Sa Regele Mihai I a declarat la 23 August 1944 în Proclamația către Țară, că:

„Dictatura a luat sfârșit și cu ea încetează toate asupririle. Noul Guvern însemnează începutul unei ere noi, în care *drepturile și libertățile tuturor cetățenilor țării sunt garantate și vor fi respectate*“.

Pe de altă parte, tot la 23 August 1944, Guvernul în Declarația sa a spus următoarele:

„*Poporul reintră în drepturile lui. Regimul politic pe care îl vom înfăptui, va fi un regim democratic, în care libertățile publice și drepturile cetățenești vor fi garantate și respectate*“.

Ca o consecință a reinstaurării democrației în țara noastră, la 31 August 1944, a fost repusă în vigoare Constituția din 1923, care timp de aproape patru ani a stat suspendată prin voința acei ora cari doreau să aducă poporul nostru în stare de sclavie.

Constituția din 1923, vorbind în Titlul II despre drepturile românilor, arată în art. 5 că:

„*Românii, fără deosebire de origină etnică, de limbă sau de religie se bucură de libertatea conștiinței... și de toate libertățile și drepturile stabilite prin lege*“.

Aceeași Constituție arată în art. 22 că în Statul Român cultele, — toate, fără nicio

deosebire, — se bucură de aceeași libertate și protecțiune din partea Statului.

Iată cum se exprimă textual art. 22 din Constituție:

„Libertatea conștiinței este absolută“.

„Statul garantează tuturor cultelor o deopotrivă libertate și protecțiune, întru cât exercițiul lor nu aduce atingere ordinii publice, bunelor moravuri și legilor de organizare ale Statului“.

Confesiunea creștină adventistă de ziua a șaptea, pe baza acestui text constituțional, se bucură, întocmai ca și celelalte culte, de libertate și protecțiune din partea Statului, întru cât, ca, întocmai ca și celelalte culte, n'aduce atingere ordinii publice, bunelor moravuri și legilor de organizare.

Este cazul să mai amintim aci că dreptul de egală și liberă exercitare al cultului nostru se mai întemeiază și pe legea Nr. 86/945 pentru Statutul Naționalităților, care în art. 1 consacră principiul egalității cetățenilor, spunând următoarele:

„*Toți cetățenii români sunt egali în fața legii și se bucură de aceleași drepturi civile și politice, fără deosebire de rasă, naționalitate, limbă sau religie*“.

În virtutea principiilor de drept amintite mai sus, noi, creștinii adventiști de ziua a șaptea avem astăzi, în țara noastră, aceleași drepturi pe cari le au concetățenii noștri aparținând celorlalte confesiuni. Autoritățile administrative nu au dreptul să ne supună unui regim inferior aceluia la care sunt supuși credincioșii celorlalte culte.

Exercitarea cultului nostru este absolut liberă.

Slujbele religioase, botezurile, înmormântările și orice alte manifestări pașnice cu caracter religios, pot fi făcute în deplină libertate. Îndeplinirea oricărui act religios nu este supusă unei prealabile aprobări din partea autorităților. Ca atare, comunitățile noastre, predicatorii noștri, precum și ceilalți slujbași ai Bisericii, pot funcționa nestingheriți numai pe baza autorizațiilor eliberate de organele Confesiunii noastre.

Folosim acest prilej spre a mulțumi bunului Tată ceresc pentru libertatea de cult ce ne-a acordat-o. De asemenea exprimăm sen-

---

(Urmare la pag. 10)

Dela 23 August 1944 la 23 August 1945

I-a plăcut Domnului, ca după aproape doi ani de cele mai grele persecuții, să ne dea din nou libertate. Data de 23 August 1944 a fost o cotitură dela Dumnezeu a drumului, când din nou s'au proclamat cu hotărâre libertățile cetățenești. Libertatea de cult, pe care noi nu o mai putusem folosi, era din nou dată credincioșilor. Aproape că nu ne vedea să credem simțurilor. Isbucniri de laudă la adresa lui Dumnezeu porneau din toate inimile. Multe zile după aceea copii lui Dumnezeu au venit la locurile de cult și au proslăvit Numele Domnului cel Sfânt, povestind minunile pe cari El le-a făcut salvându-i din nenumărate primejdii.

A urmat liberarea dela închisoare a tuturor aceluia care din cauza credințelor față de Cuvântul lui Dumnezeu fuseseră condamnați la ani grei de închisoare. Casele de rugăciune care fuseseră închise, și cărora li se dăduse alte folosințe, ni-au fost redată încetul cu încetul, până când din nou, toate au ajuns să fie adăpost al

Capela Evanghelică din Pitești, unde predicăm solia revenirii lui Isus

laudelor către Bunul Dumnezeu. Casa de Editură, care fusese și ea rechiziționată, ne-a fost liberată și a început să lucreze cu toată puterea publicațiile trebuincioase pentru sufletele noastre. De fapt tot nu au fost îndestulătoare mașinile din tipografia noastră pentru a face măcar în parte față cerințelor tot mai mari după literatură. Colportorii s'au ridicat în mare număr și în puterea Duhului Sfânt au început să lucreze cerând atâtea cărți cât nu eram în stare a le procura. Domnul a dat o libertate atât de mare că nu am fost în stare de a-i da de margini.

Școlile Bisericii au putut din nou să funcționeze. Institutul Biblic neputând să folosească clădirea dela Brașov deoarece era încă ocupată de instituții militare, a trebuit să înceapă cursurile în București. În loc strâmt, dar cu credință mare. Încheierea anului școlar a dat trei absolvenți dintre vechii elevi. Aceștia, împreună cu absolvenți din alți ani, au răspuns bucuros la chemarea ce li s'a făcut de a fi părtași la lucrarea de evanghelizare. Gimnaziul Industrial de fete, care din mila Domnului și-a continuat neîntrerupt existența timp de patru ani dela înființarea lui, a prezentat anul acesta prima serie de absolvente. Planurile lor pentru viitor sunt cât se poate de frumoase.

Ca urmare a unui vot făcut în anii de greutate, s'a dat o deosebită atențiune lucrării medicale. Revista Sfetnicul Vieții a reapărut. S'a creat Departamentul Medical la Uniune, având pe fratele Demetrescu ca secretar. S'au adunat forțele medicale existente în Biserică la această dată și sub binecuvântarea Domnului s'a pornit la o acțiune plină de jertfe pentru înălțarea nivelului cunoștințelor sanitare în poporul lui Dumnezeu. Tineri și bătrâni au avut parte de bunele sfaturi ale medicilor credincioși. În cele din urmă s'a primit și autorizațiunea de a conduce cursuri pentru surori infirmiere.

S'au ținut în toate conferințele adunări ale predicatorilor, la care, Duhul Sfânt fiind de față, s'au luat hotărâri sfinte și

Capela Evanghelică din Craiova, oferită nouă pentru vestirea Evangheliei

fățișarea Bisericii din punct de vedere al mari, cari urmează să schimbe cu totul înviețuirii. O chemare la adevărata redeșteptare și reformă sub conducerea Duhului Sfânt s'a adresat Bisericii și rezultatele ei se văd pe zi ce trece mai mult. Plini de putere dela Dumnezeu, servii Lui merg din loc în loc și suflete în mare număr, însetate după apa vieții, sorb cuvintele Domnului. Domnul a făcut minuni de convertire și de întoarcere a oamenilor dela cele trecătoare la cele nepiețitoare. Vedem sub ochii noștri fenomene de schimbări sufletești pe cari puterile omenești nu le-ar putea realiza. Chemările sunt atât de multe, încât numărul predicatorilor de până acum, nu le poate face față. Duhul lui Dumnezeu Se coboară asupra grupe întregi de credincioși și-i îndeamnă să meargă în locuri noi pentru a vesti șolia. Oamenii sunt impresionati de o putere supranaturală ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vin și se adaugă cu miile la poporul lui Dumnezeu.

Tineretul cuprins de un zel sfânt caută împărăția lui Dumnezeu și se face folositor lucrării Lui. Ei răspund cu miile la chemările Bisericii. Adunările pe care ei le

țin pentru evanghelizare aduce roade bogate în convertiri.

O lucrare pastorală intensă se face acum în mijlocul Bisericii cum nu a fost altădată.

După anii cei grei de prigoană, anul acesta a fost un an de consolidare internă și de realizări.

Un nou an ne stă în față.

Duhul lui Dumnezeu ne învață, că timpul de probă este pe sfârșit. Este datoria noastră să grăbim pregătirea în propria noastră familie. Ca și Noe, să fim gata cu totul de a primi acele suflete scumpe pe care El le va aduce la adăpost. Să ne lăsăm să fim umpluți de Duhul Sfânt, să căutăm deosebita Lui lucrare pentru zilele acestea, pentru ca să fim în stare de a putea da invitația la nunta Mielului, la orice făptură.

Atunci Se va arăta și Mântuitorul pentru a aduce făgăduințele Lui minunate.

Cu ocazia frumoaselor adunări din Craiova dela 18 Iunie 1945

Să facem noul an, cu ajutorul Bunului Dumnezeu, până la o nouă aniversare de 23 August, să fie cel mai mare an de până acum al Bisericii Advente.

D. Florea

(Urmare dela pag. 3)

Și a fost această bucurie nu numai a lor, mai erau de față părinții. Se bucurau și ei acum văzând răsplata sacrificiilor făcute. Dorința lor de ani de zile era acum împlinită; fiicele lor și-au putut face educația într'o școală unde centrul preocupărilor și învățaturii este Hristos.

Inceputul a fost greu. De aci înainte multe promoții vor urma acesteia, deoarece părinții și copiii deopotrivă înțeleg că a

venit vremea, a sosit timpul când adevărata știință trebuie să primeze „pretinsei științe“. Dumnezeu ne-a deschis căi. Patru școli vor funcționa în acest an, două la Brașov: Școala misionară și Gimnaziul Industrial de Băeți și două la București: Școala de Surori Infirmiere și Gimnaziul Industrial de Fete.

Știu că armatele de tineri și tinere, înfălțite pretutindeni în comunități, vor porni cu avânt să umple băncile acestor școli.

Am mai întâlnit însă în comunități și tineri și tinere care porniseră la drum cu cei cari au absolvit în acest an, dar cari au rămas pe cale și, când le-am povestit sărbătoarea celor două promoții au plecat capul întristați, iar lacrimile nestăpânite exprimau durerea și adâncul lor regret.

Iată două categorii de tineri și tinere, una care a înfruntat, disprețuit și învins greutățile și la sfârșit de cale fața le strălucea de bucurie, iar alta înspăimântată de munții de greutate s'a oprit pe cale și fața le e tristă și sufletul îndurerat. Din care voiți să faceți parte? Depinde de fiecare. Alegeți!

M. T. Pârvan

(Urmare dela pag. 7)

timentele noastre de recunoștință și față de Inalta Cărmuire care a înțeles că Dumnezeu dorește din partea fiecărui ins o servire liberă și nesilită. Datoria noastră de credincioși este să folosim acest timp de libertate spre binele nostru personal, al semenilor noștri și al însăși Patriei noastre, care a trecut în anii de război prin mari și grele încercări. Fie ca, luminați de Duhul Sfânt, să ne putem îndeplini cu conștiinciozitate și această datorie.

Ion Bătrâna Voivodeni

(Urmare dela pag. 14)

Evanghelia, care a fost primită cu bucurie de mulți. In fratele Sava, frații predicatori Bauer, Polder și Reit au găsit un sprijin deosebit.

La început, adunările s'au ținut prin case, dar numărul membrilor crescând mereu ca

urmare a râvnei depusă de fiecare în parte, avem acum frumoasa ocazie de a inaugura acest local de rugăciune.

La această frumoasă solemnităte au participat peste 400 de membri și mulți vizitatori veniți din mai mult de 22 Comunități.

Producția tineretului a fost vizitată de un număr mare de persoane.

Solia adevărului Evangheliei e dusă cu zel și dragoste de către toți tinerii, în toate părțile, și Evanghelia e primită cu bucurie.

I Reit

Lupta împotriva

analfabetismului

In consfăturile Comitetului Uniunii din Iulie a. c. s'a luat următoarea hotărâre:

„In conformitate cu măsurile luate de Inaltul Guvern pentru lichidarea analfabetismului în rândurile populației țării noastre, pe temeiul Circularii Onor Minister al Cultelor, predicatorii și conducătorii cercurilor tinerimii și școlilor de Sabat sunt invitați să inițieze și să organizeze cursuri pentru neștiutorii de carte. Se vor comunica rezultatele la Conferințe“.

Cum va putea cineva să se bucure de făgăduințele scrise în Sfânta Scriptură, dacă nu le citește, și cum să le citească dacă nu știe să cetească, și cum să știe să cetească dacă nu l-a învățat nimeni? Trebuie să strângem în inima noastră Cuvântul lui Dumnezeu ca o comoară. Să folosim deci acest prilej pentru a aduce pe toți neștiutorii de carte din rândurile comunităților noastre, cari au vârsta de a putea ceti, să cetească. Care este cea dintâi Comunitate care poate raporta că toți știu să cetească?

Comitetul Uniunii

Vești din Hunedoara

Unul din frumoasele câmpuri ale Conf. Oltenia—Banat, este și districtul Hunedoarei. Foarte multe vești frumoase s'ar putea aduce din acest câmp misionar, în legătură cu lucrarea Domnului prin cele trei solii.

În acest câmp, faptele lucrării Spiritului Sfânt sunt vădite. Un simț de serioasă răspundere față de timpul solemn pe care îl trăim, stăpânește inimile credincioșilor noștri din Hunedoara. Prin harul Domnului, s'au obținut succese frumoase în ori ce ramură de lucrare pe care am întreprins-o cu râvnă în ogorul Domnului.

Valoarea și rezistența unei lucrări spirituale se verifică în timpurile de criză.

Cu o rară fericire, mulțumim lui Dumnezeu, pentru credințioșia și statornicia exemplară a fraților noștri din Hunedoara. Nu putem uita lupta și curajul lor. Pentru unii, suferințele se țineau lanț. Dar, deși trecuți prin situații grele, trăind sub permanentă teroare și amenințări grozave, mereu arestați și trimiși la Curtea Marțială, condamnați la amenzi grele iar unii la închisoare, ei au fost gata să urmeze pe Isus până la moarte chiar. Rămăsese, omenește vorbind, singuri în luptă; nu este prea ușoară o asemenea singurătate. Slăvim pe Isus care nu s'a depărtat de noi nici în acel timp greu.

Au trecut acele vremuri! Dar, ar fi o grea durere și o mare pagubă dacă ar dispărea și acel spirit advent care de fapt, trebuie să stăpânească pe credincioși în acest timp ce a leargă spre ora finală.

După ce am salutat vremurile de libertate, lucrarea în Hunedoara a luat un nou avânt. Adunările noastre au început să fie vizitate cu interes de multe suflete. Locașurile de cult au devenit cu totul neîncăpătoare. Cu ocazia adunărilor pe unele centre, am avut bucurii pe cari nu le putem cuprinde în cuvintele noastre, văzând tineretul pus în slujba evangheliei. Producțiile au atins rezultate cu totul

Cu frați din Bărăști - Hunedoara

neșteptate. Poeziile, cântările speciale și de cor, au slăvit pe cel Prea-Înalt, predicând sub toate formele, marile și solemnele adevăruri prezente. Un tineret disciplinat și consacrat ne dă multe nădejdi. Ce fericire pentru noi când îi vedem ascultători, plini de curaj și chiar de Spiritul Domnului, luând poziție pentru adevăr și ajutând bisericii și slujitorilor ei. O! iubiți tineri ne bucurăm, și ne rugăm pentru voi!

În luna Maiu, am recoltat și un mic număr de suflete pentru botez, cari ne-au dat deosemeni prilejuri de bucurie. Treizeci și cinci de suflete au fost adăugate bisericii. Noui clase pentru botez își țin cursurile și sunt cercetate de suflete doritoare de mântuire. Roadele puterii Evangheliei nu vor întârzia; ele vor aduce și ultimii snopi în grănarul Domnului.

Planurile sunt multe pentru Hunedoara. Inima noastră tremură în fața răspunderii ce o avem. Dar o problemă stăruie de a ne mări și mai mult îngrijorarea. Ea este veche, dar acum trebuie să-i găsim, — având în vedere timpul, — o grabnică soluționare. Este problema pusă chiar de marele Misionar Isus, când a zis: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii“! Se cere să facem față unor nevoi tot mai sporite în timp ce puterile fizice ne descresc. Indreptăm gândul și apelul către cei iubiți ai noștri de pretutindeni, de a face ce spune Isus: „Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrătorii la secerișul Său“, căci a venit timpul pentru o mare și minunată lucrare.

I. Tachici

Spiritul Profeteiei în Mișcarea Adventă

Locul pe care darul profeției îl are în Biserică
(Urmare)

„Odată cu scrierile care pornesc cu poșta aceasta, am scris, de când am plecat din America două mii de pagini de scrisori. Nu aș fi fost în stare de a scrie atât de mult dacă Domnul nu m'ar fi întărit și binecuvântat într'o mare măsură. Dreapta nu m'a părăsit niciodată. Brațul și umărul au fost pline de suferință, greu de suportat, dar mâna a fost în stare să țină tocul și să aștearnă cuvinte care îmi veneau de la Duhul Domnului“. — „*Schițe din viață*“, p. 340.

Chiar dacă aceste scrieri nu au fost puse pe aceeași treaptă cu Scripturile, așa cum am arătat, cine citește volumele Spiritului profeteiei descoperă că ele poartă urmele aceluiași Spirit care a vorbit pe vremuri prin profeți. În scrierile acestea este ceva ce nu dă greș și care nu se află în alte scrieri pe care le publicăm. Autorizația divină a acestor scrieri este descoperită la cetera lor.

Un monument al cărților

Vorbind despre lucrurile acestea în Washington la una din comunitățile noastre, având lângă mine o mică stivă făcută din scrierile Elenei White pe o masă lângă amvon, am spus că mi-ar face plăcere să văd pe cineva că ar pune într'o singură coloană diferitele cărți date nouă prin acest dar, și ar fotografia monumentul cărților. Cărțile acestea sunt propriul lor monument. Ele poartă în sine dovada originii lor.

Ca răspuns la aceasta, fratele E. R. Palmer, administrator pe vremea aceea al Casei de Editură, a venit a doua zi în biroul Conferinței Generale și a spus: „Haidem, să-l facem“. Am căutat câte un exemplar din fiecare scriere pe care am aflat-o în biblioteca și depozitul Conferinței Generale și biblioteca Editurii. Le-am așezat în chip de monument cu fratele Palmer alături de ele și am făcut fotografia. Acesta arată o coloană de cărți mai înaltă ca omul. În monumentul acela erau șasezeci și cinci volume având toate la un loc 29.084 pagini. Ia-

tă și lista completă a cărților pe care le cuprindea monumentul:

- Volum de articole publicate în *Review* (zece ani).
- Hristos, Lumina lumii, ediția de două volume.
- Patriarhi și Profeți.
- Profeți și Regi
- Marea Luptă
- Divina Vindecare
- Temperanța Creștină și Igiena Biblică
- Hristos Mântuitorul Nostru
- Educația
- Parabolele Domnului Hristos
- Faptele Apostolilor
- Mărturii pentru Comunitate, Vol. I-IX
- Experiențe și Viziuni
- Educația Creștină
- Fundamentele Educației Creștine
- Sfaturi pentru Profesori
- Sfaturi cu privire la Sănătate
- Mărturii pentru Predicatori
- Slujitorii Evangheliei, ediția veche
- Cugetări de pe Muntele Fericirilor
- Calea către Hristos
- Schițe din Vieță
- Mărturii Speciale, seria B
- Viețuirea Sănătoasă
- Slujitorii Evangheliei, ediția nouă
- Schițe din Vieța lui Pavel
- Spiritul Profeteiei, Vol. I-IV
- Serviciul Creștin
- Răscumpărare
- Lecturi Biblice pentru Cercul Familiei (colecțate de E. White), patru volume
- Experiențe Felurite
- Mărturii Speciale, șase volume
- Sfințirea Biblică
- Manual pentru Colportori
- Colportorul Evanghelist
- Biblioteca A. Z. Ș. (diferite), Vol. 3
- Poemele Copilăriei, culegere de E. G. White
- Mărturii Speciale pentru Școala de Sabat
- Daruri Spirituale, Vol. I-IV

Apel către Tineret
Vieța lui Hristos (franceză)
Indexul Scrierilor E. G. White.

Un cuvânt cu privire la aceste cărți

Explicând alegerea cărților, fratele Palmer a adăugat:

„Nu toate scrierile Sorei White se află în colecția aceasta, deoarece mii de pagini au fost publicate în *Review and Herald*, *Signes of the Times*, și în alte reviste. Fiecare din aceste șasezeci și cinci de volume este o publicație distinctă. În unele sunt reproduceri de conținut, întrucât sunt extrase din Mărturii. Totuși fiecare carte reprezintă multă muncă și efort sârguincios, egal cu scrierea unei cărți noi, și orice reproducere poate fi socotită ca înlocuind cele publicate în reviste care nu au fost introduse în monumentul acesta.

„Cărțile acestea, parte în multe limbi, au mers până la marginile pământului, și oriunde sunt cetite, atât în biserică, cât și în afară de ea, au lăsat o impresie adâncă asupra inimii oamenilor. Mii de oameni, față de care Elena White era o necunoscută, și-au manifestat convingerea, numai din ce-tit, că scrierile acestea au fost produse sub influența specială a Spiritului lui Dumnezeu“. — *Review and Herald*, 19 Iulie, 1928.
Sfaturi nepublicate

Iar dincolo de toate acestea, calculând contribuția darului acestuia la mișcarea adventă, sunt scrisorile fără de număr, — sau mărturii, așa cum au fost ele numite, — scrise către conducători generali și locali, către predicatori, doctori, lucrători de tot felul, comitetele de conferințe, consilii de administrație ale instituțiilor, care n'au fost publicate niciodată. În tot cursul celor șaptezeci de ani ai acestei lucrări comunicările acestea au fost un izvor de ajutor și de inspirație pentru purtătorii de poveri ai lucrării. Scrisorile acestea care purtau asupra lor semnele faptului că scriitoarea era inspirată de Duhul Sfânt erau ca semnele de liberare pentru mulți lucrători care se frământau cu greutate. Iar în aceste scrieri abundau aceleași puternice expuneri biblice, aceleași paragrafe alese și înălțătoare care impresionează pe cetitor când urmărește volumele tipărite.

Materialul acesta netipărit se adaugă în mare măsură la materialul pus în formă de cărți.

Văzând natura acestor scrieri, și luând în seamă lipsa unei educații speciale pentru lucrarea literară, totul nu are decât o singură explicație, odată cu chemarea acestei tinere în 1844 pentru a purta povara aceasta, a venit și puterea și darurile pentru a face lucrarea aceasta.

W. A. Spicer

PENTRU ADMINISTRATORII CLĂDIRILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂȚII ANONIME
„CUVÂNTUL EVANGHELIEI“.

În conformitate cu dispozițiunile legilor în vigoare, se atrage atenția tuturor administratorilor clădirilor Societății „Cuvântul Evangheliei“, din toată țara, că, ori de câte ori se va prezenta vreo persoană spre a fi găzduită în vreuna din proprietățile Societății, inclusiv cele închiriate pentru case de rugăciuni, să se ceară persoanei ce solicită găzduire, actele legale de identitate, și anume: Buletinul Populației din orașul sau Comuna de unde vine, precum și actele militare.

După ce se vor fi convins că actele sunt în perfectă rânduială poate fi acordată găzduirea, cu respectarea dispozițiilor cărții de imobil.

„Cuvântul Evangheliei“

f

S. A. R.

COLȚUL EDITURII

Au apărut în editură următoarele publicațiuni:

Pilde și Povestiri Vol. II de P. P. Paulini, 176 pag. Lei 1.500

Pe urmele Creatorului Ediția IV, de P. P. Paulini 152 pag. Lei 1.700

Sfetnicul Vieții No. 3 Lei 200

Amicul Tinerimii No. 1 Lei 200

Cercurile Misionare primesc 30% Sabat.

Comenzile se vor trimite la „Grațul Literar“, S. A. Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116.

Inaugurarea Casei de rugăciune din Ocnîța-Mureș

La 30 Iunie a. c. a avut loc inaugurarea casei de rugăciune din Ocnîța-Mureș. Serbările au ținut trei zile. La aceste serbări au participat oaspeți din peste 22 de comunități de prin împrejurimi. Din cauză că au participat la aceste serbări peste 500 de suflete, tineri părinți și copii, casa cea nouă a fost neîncăpătoare, așa că adunările s'au ținut afară în aer liber în curtea casei de rugăciune. A participat și mult public din localitate.

Cuvântările au fost ținute de frații predicatori: Petre Păunescu, Ion Bauer, Dănilă Fărcaș și subsemnatul. Susnumiții au citit din Cuvântul Domnului subiecte foarte importante arătând timpul nostru în lumina Sfințelor Scripturi. Corurile tinerețului, cât și orchestra a înfrumusețat adunările care au ținut de dimineața de la ora 9 până seara la ora 10 cu mici pauze.

Frații își amintesc că pentru prima dată Solia Adevărului, a fost adusă în Ocnîța pe la anul 1921 prin fratele Sava, care și el a primit Adevărul prin anul 1919. Evanghelia s'a răspândit repede atât în localitate, cât și prin satele vecine. Solia Evangheliei celei Veșnice a fost primită cu bucurie de tineri și bătrâni. Apocalips 14, 6—7, 12. Fratele Sava atât atunci, cât și acum împreună cu alți tineri zeloși fac lucrarea de Evangheliști voluntari. Pe vremea aceea fratele predicator Ion Polder a organizat comunitatea Ocnîța. Trecând prin prigoniri furioase, cei credincioși s'au oțelit prin lupta credinței, prigoana fiind un bun mijloc de a crește tari în credință și a învăța spiritul de abneagție și jertfire al primilor creștini. La început ei nu au avut casă de rugăciune, ci adunările le țineau prin case ca și creștinii din zilele apostolilor. Rom. 16, 5; 1 Cor. 16, 19. Acum ei au clădit o casă, dar dela inaugurare ei, e deja prea mică, căci numărul celor ce vin la credință crește mereu. Aceasta e și natural, tot ce e viu crește, biserica lui Hristos este o biserică vie și crește. Efes. 4, 15. Predi-

Un bolez la Reghin

catorul acestui district este în prezent fr. predicator Țedulă Ștefănescu.

Duminecă seara, în legătură cu serbarea inaugurării, a avut loc și un festival al tinerețului. E de observat că majoritatea celor ce vin la Domnul în aceste zile din urmă, sunt tineri. La acest festival al tinerețului, cu un program foarte bogat și variat, la care au asistat mulți tineri din localitate. Despărțirea a fost foarte anevoioasă căci dragostea lui Isus ne strânsese atât de mult unii de alții, încât am fi dorit și noi că ucenicii odinioară: să facem colibi și să rămânem împreună. Dar Domnul Isus ne trimite azi ca și atunci, să mergem cuprinși de aceeași dragoste și să vestim solia și Evanghelia cea veșnică la toată lumea și atunci va veni sfârșitul. Atunci numai vom fi mereu împreună și veșnic cu Domnul Hristos. Matei 24, 14.

O zi la Ocnîța

Ziua de 30 Iunie 1945 a fost pentru mine o zi plină de bucurii, deoarece s'a făcut inaugurarea casei de rugăciune din această localitate.

În zilele acestea mi-a trecut prin minte întreg istoricul acestei Comunități.

Solia adventă a fost adusă aci de către fr. Sava, un evanghelist voluntar, foarte zelos și energic, care a primit adevărul Evangheliei în Rusia în anul 1919.

În iarnă anului 1921, când s'a întors acasă plin de focul dragostei pentru Isus, a vestit

(Urmare la pag. 10)

EVANGHELIȘTII VOLUNTARI

SALVATORI DE SUFLETE PENTRU HRISTOS

În articolele precedente am învățat că, evangheliștii voluntari sunt și trebuie să fie pescari, vânători, câștigători de suflete pentru Hristos. În rândurile ce urmează învățăm că ei trebuie să fie salvatori de suflete pentru Hristos. Dar, pentru a putea înțelege importanța salvării altora, trebuie să înțelegem mai întâi importanța salvării noastre prin

Domnul Isus Salvatorul nostru

Soarta omului păcătos este nimicirea lui prin lacul focului veșnic! Dela o așa nimicire îngrozitoare a venit să ne scape Domnul Isus prin jertfa Sa și noi. Îi suntem recunoscători. Unii însă nu înțeleg deocamdată, așa cum n'au înțeles nici ucenicii Domnului într'un timp. În Evanghelia după Luca citim: „Când s'a apropiat vremea în care avea să fie luat la cer, Isus Și-a îndreptat fața hotărît să meargă la Ierusalim. A trimes înainte niște soli, cari s'au dus și au intrat într'un sat al Samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit. Dar ei nu L-au primit, pentrucă Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim. Ucenicii Săi, Iacob și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se poare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?“ Isus S'a întors spre ei, i-a cerat, și le-a zis: „Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Căci Fiul Omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască“. (Luca 9, 51—56).

Cei doi ucenici doriau ca Domnul să aplice imediat pedeapsa Samaritenilor cari nu voiau să găzduiască pe Domnul! Și astăzi auzim pe unii zicând: „de ce nu pedepsește Dumnezeu imediat pe cel rău atunci când el păcătuiește făcând răul?! O așa cugetare însă nu vine delat Duhul cel bun. Scopul venirii Domnului Isus pe pământ a fost nu pierderea sufletelor păcătoase, ci salvarea lor din păcate. Intre aces-

te suflete am fost și noi. Iubirea Lui față de noi a fost mare, întocmai ca iubirea bunului păstor care merge în căutarea oaiei pierdute (Luca 15, 3—7).

Domnul Isus a parcurs nouăzeci de km. pe picioare până la un orb ca să-l vindece. El a mers la slăbănogii cari nu puteau veni la El și-i făcea sănătoși. Sufletele salvate au fost și sunt scumpe înaintea Lui, pentrucă ele au fost salvate cu un preț mare. (1 Petru 1, 18. 19).

Un prinț ce făcea plajă și se scălda la mare, a observat într'o zi pe un băiat că se lupta cu valurile mării, gata să se înnece. Prințul care știa să 'noate, a mers și l-a salvat delat înec. Ceva mai mult: de bucurie că l-a salvat i-a făcut ca dar și un palat. Tot așa și Domnul nostru Isus; prin jertfa Sa de pe crucea delat Golgota, ne-a salvat, și astăzi ne pregătește o casă măreață sus în ceruri. (Ioan 14, 1—3).

Dar să nu uităm că am fost

Salvat pentru a salva

„Căci dragostea lui Hristos ne strânge“, ne constrânge, ne îndeamnă, pentru ca noi toți cari am fost salvați de Domnul Hristos, să mergem să salvăm pe semenii noștri, aducându-i la Domnul Hristos, Salvatorul nostru. (2 Cor. 5, 14. 15).

Intotdeauna rămân adânc mișcat când văd trecând prin oraș cu mare iuțea două mașini deosebite: pompierii și salvarea. Pompierii anunță trecerea lor sunând mereu dintr'un clopot, pentru ca trecătorii dinaintea drumului lor să le facă loc pentru a putea ajunge cât mai repede acolo unde arde focul. La vederea trecerii pompierilor, lumea știe că undeva a luat ceva foc și pompierii merg să-l stingă. Cu cât ajung mai repede cu atât mai bine. Asemenea și mașina salvării. Fuge cât poate la adresa indicată căci, așa cum s'a telefonat la centrală, cineva e pe moarte și are nevoie de ajutor grabnic.

Evangheliștii sînt ca pompierii cari trebuie să alerge repede acolo unde s'a aprins un foc. Ei trebuie să salveze suflete dela moartea a doua din lacul focului. Ei sînt ca sanitarii dela serviciul salvării: trebuie să meargă cu grăbire în a aduce ajutorul salvator sufletelor ce sînt pe moarte. Ce ați zice voi iubiți evangheliști voluntari despre acei pompieri sau sanitari cari, trimiși dela centrala lor să dea ajutorul lor, ei ar refuza să meargă sau, în loc să meargă unde trebuie ar lua-o pe alte căi? N'ar fi ei oare vinovați în fața lui Dumnezeu și a oamenilor? O, cât de mare este însărcinarea noastră! Să ne ajute bunul Dumnezeu ca s'o înțelegem și să ne-o îndeplinim știind că am fost salvați pentru a salva.

Acum câțiva ani am auzit istorisindu-se o întâmplare mișcătoare: O mamă rămăsese văduvă cu doi copii. Fiul cel mai mare, văzând că mama nu poate să-i îngrijească, a plecat cu vaporul într'o țară depărtată. După mulți ani, a trimis o scrisoare mamei și fratelui lui mai mic în care scria că e sănătos, a strâns o avere frumoasă și se întoarce înapoi acasă spre bucuria și fericirea tuturor. A indicat chiar și ziua și ora sosirii cu vaporul. Vestea aceasta a produs mare bucurie în inima mamei și fiului ei rămași acasă. În ziua și la ora indicată se aflau pe țărmul mării, pentru a zice „bun venit“ iubitului lor. Privind cu ochii spre mare zăresc vaporul. Cu cât vaporul se apropia de țărm, cu atât inima mamei bătea mai cu putere plină de dor să-și vadă fiul. Dar, bucuria ei s'a schimbat deodată într'o mare întristare! La apropierea de țărm, vaporul s'a lovit de o stâncă, s'a făcut o spărtură mare în peretele lui și apa a început să înunde în el! Era în primejdie de scufundare! Pasagerii au început să strige după ajutor. Unii se aruncau în mare pe colaci de salvare, alții în bărci, alții pe scânduri, alții în not, fiecare căuta să se salveze dela moarte. Mulți se afundau în valuri și se înecau! Biata mamă nu știa acum ce avea să se întâmple cu fiul ei! Fratele mai mic care se afla cu mama pe țărm văzând scena aceasta îngrozitoare, se aruncă în apa mării și o luă în not spre vapor. Văzu o

persoană care se afunda în apă gata să se înecă. Puse mâna pe el, îl apucă pela spate și veni cu el în not până la mal. Călătorul salvat, plin de bucurie că a fost salvat, mulțumește salvatorului lui și-i cere numele. O, mare a fost însă bucuria lor, constatând în cele din urmă că acel om fusese chiar fratele lui! Se îmbrățișează amândoi și merg împreună la mama strigând: „Mamă, omul salvat este fratele meu!“ Cât de mare trebuie să fi fost din nou bucuria acestei mame!

Iubite frate evanghelist voluntar: lumea se sbate în valurile păcatelor lumii acesteia. Noi nu putem privi liniștiți și nepăsători la chinul și primejdia lor de moarte. Să mergem spre ei să le dăm o mână de ajutor. Vom salva pe frații și surorile noastre aducându-i la Mântuitorul nostru care se va bucura de noi. Și noi ne vom bucura cu Domnul de mântuire împreună în veșnicie.

I. I. Gheorghisor

Anunțuri

ANGAJEZ ajustori mecanici de precizie, numai membri adventiști de Ziua Șaptea.

A se adresa: I. Turlea, București, Fundătura Dristorului 40.

Caut ucenică la tricotaj (etatea 13—14 ani) și ucenic la perii și bidinele. Sabatul liber. Adresați-vă: I. S. Mosorică. Comuna Moroeni, Jud. Dâmbovița.

CURSURILE Școlii Profesionale de Croit, Cusut și de Perfecționare DIONISIE NEAGOE DIN București, B-dul Regina Maria 47, încep, pentru sesiunea de toamnă, la 3 Septembrie crt. Avem și internat.

Caut loc pentru fiul meu, în etate de 15 ani și absolvent a 7 clase primare, ca ucenic pentru croitorie, mecanică sau tâmplărie, la un frate adventist. Rog adresați-vă: Blidar Vasile, Comuna Apateu 378, Jud. Arad.

Noua adresă a sediului Conferinței DUNAREA este: Brăila, B-dul Sfânta Maria No. 41.
